

Scénář Martin Laštovička

zpracovali žáci ze ZŠ Nad Plovárnou Jihlava

1. vstup (Terka):

Martin Laštovička se narodil roku 1965 v Jihlavě, už od mala ho vychovávala jeho babička, což přispělo k jeho křesťanskému vyznání na základní škole měl kvůli své víře s některými lidmi problém, což později podpořilo v jeho síle a odhodlání.

Pan Laštovička: (2:45,5-2:59)

Těm dětem jsem nevalil spíš učitelky občanské výuky nebo nauky, tak ty dbali na to, aby děti nebo co nejméně dětí chodilo do náboženství.

2. vstup (Eliška):

S nástupem na střední školu se musel stát členem SSM, ze kterého chtěl později vystoupit.

Pan Laštovička: (10:56-11:15)

Ten výstup to bylo něco nepředstavitelného pro ty funkcionáře té mládežnické organizace to se běžně nedělalo, spíše se vylučovalo, že by někdo vystoupil z té organizace, to bylo něco těžkého.

3. vstup (Eva):

Na vysoké škole architektury v Brně začal vnímat tehdejší režim, zjišťoval že někteří učitelé jsou jen loutky komunismu. Komunisté se začali cítit ohroženi proto dne 17. listopadu v Praze po napadení studentského pochodu došlo k prvnímu z impulsů pro studenty k další stávce.

Pan Laštovička: (26:37-26:58,5)

My už jsme organizovali tu stávku na kolejích, jakoby v Brně už jsme měli připravený plakát první a vůbec to co chceme prosazovat, všechny studenty jsme na kolejích obešli i ty co bydleli v Brně.

4. vstup (Dáša):

Studenti se rozhodli pod vedením Martina Laštovičky a dalších studentů okupovat školu.

Pan Laštovička: (22:22-22:32)

Jít do té školy byla odvaha, to znamenalo že už do té školy nepůjdete.

5. vstup (Honza):

V pondělí 20. listopadu šli studenti na demonstraci v Brně na náměstí Svobody, které obklopili příslušníci SNB kteří byli odhodláni studenty napadnout.

Pan Laštovička: (35:04-35:15)

Nejlepší informace jsme v té době jsme měli my. My jsme byli strašná hrozba pro ty komunisty.

6. vstup (Honza):

Po dlouhých demonstracích 27. listopadu se uskutečnil první krok k oslabení komunismu kde odstoupilo hlavní vedení KSČ a později 29. prosince komunismus padl.

Pan Laštovička: (35:53-36:06)

Ta deka, šedá deka, když se odstraňovala tak najednou, najednou se objevily barvy, jo, to je ta barva svobody, ten zážitek jakoby nepřenosnej.

7. vstup (Eva):

Po revoluci mnoho komunistických učitelů nebylo potrestáno, někteří však na své činy doplatili jedním z nich byl i Jan Snášel, který následně pana Laštovičku zažaloval a jejich soudní spor trval dlouhých 23 let.

Pan Laštovička: (1:40-1:57)

Z těchleč činů, co jsme jakoby napsali to vyjádření nedůvěry a díky tomu on vlastně ztratil to své zaměstnání, takže za to on nás vlastně zažaloval, protože ta společnost se vyvíjela jinak, než jsme i my si sami představovali, ne pozitivně.

8.vstup (Eliška):

Pan Laštovička spor nakonec vyhrál a začal se plně věnovat svému zaměstnání a později se stal náměstkem primátora, kterým je až dodnes. Do života nám nese myšlenku:

Pan Laštovička: (8:31-8:40)

Nebát se, jako být sám sebou, před nikým neohýbat hřbet.

9. vstup (Terka):

Vážíme si toho, že pan Laštovička nám byl ochoten povědět tento příběh.